

онѣзи години, които сѣ ся прѣминали отъ онуй врѣме до сега, и ще видите, че трудовѣтъ му ся были много кратки въ сравненіе на врѣмето, отъ когато ie поставилъ благополученъ, а и още ще бѣде такъвъ вѣчно. Вый не быхте щели да бѣдете на негово мѣсто тогава, когато той имаше толкова си трудове; но не ie ли истина, че быхте обичали сега да бѣдете тамъ дѣто ie той?

СОФІЯ.

Да, драга учителко; азъ съмъ мислила понѣкогажъ на туй, и съмъ думала сама въ себе си: Животътъ ie твърдѣ краткъ! и подиръ смъртътъ ми, която ще дойде скоро, щѣ бѣдѣ благополучна, ако съмъ добръ живѣяла.

ВЪЛКАНА.

Не, вый сте на тринаесетъ години, драга пріятелко, па казвате, че ще ви дойде скоро смъртътъ; да не бѣдете нѣщо болява?

УЧИТЕЛКА.

Не ie, драга, Софія ie чудесно здрава; но ако бы тя още сто години живѣяла, пакъ щеше да има право да рѣче, че ще скоро да умрѣ. Има седмъ години какво сте ся вый родила на свѣта; тѣзи седмъ години прѣминахъ като седмъ дни; остатокътъ на живота ви ще прѣмине сѣщо тѣй скоро; но не ie извѣстно дали ще живѣемъ още дълго врѣме: секой единъ день може да ie послѣднытъ на живота ни.

ГРОЗДАНА

Учителко, ако да бѣхъ мислила азъ на туй, щела съмъ да бѣдѣ секога меланхолическа; защото — изповѣдвамъ ви ся — ся много боѣ да умрѣ.